

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 7ης Μαΐου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Συμβολαιογράφοι ενεργούντες στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη – Διαδικασία που δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-267/19 και C-323/19,

με αντικείμενο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το *Trgovački sud u Zagrebu* (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ, Κροατία) με αποφάσεις της 20ής Μαρτίου 2019 (C-267/19) και της 8ης Απριλίου 2019 (C-323/19), οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο, αντιστοίχως, στις 28 Μαρτίου και στις 18 Απριλίου 2019, στο πλαίσιο των δικών

Parking d.o.o.

κατά

Sawal d.o.o. (C-267/19),

και

Interplastics s. r. o.

κατά

Letifico d.o.o. (C-323/19),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Safjan, πρόεδρο τμήματος, C. Toader (εισηγήτρια) και N. Jääskinen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η PARKING d.o.o., εκπροσωπούμενη από τον M. Kuzmanović, odvjetnik,

* Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική.

- η Interplastics s.r.o., εκπροσωπούμενη από τον M. Praljak, odvetnik,
- η Κροατική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Vidović Mesarek,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. Wilderspin και M. Mataija,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει τις υποθέσεις χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), του άρθρου 18 ΣΛΕΕ, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1), καθώς και των αποφάσεων της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199), και *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193).
- 2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο δύο ενδίκων διαφορών μεταξύ, αφενός, της *Parking d.o.o.* και της *Sawal d.o.o.* και, αφετέρου, της *Interplastics s. r. o.* και της *Letificio d.o.o.*, σχετικά με αιτήματα εισπράξεως εκκρεμών απαιτήσεων.

Το νομικό πλαίσιο

Η ΕΣΔΑ

- 3 Το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, με τίτλο «Δικαίωμα στη χρηστή απονομή δικαιοσύνης», ορίζει, στην παράγραφο του 1, τα εξής:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. [...]»

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός (ΕΚ) 805/2004

- 4 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις (ΕΕ 2004, L 143, σ. 15), προβλέπει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αποφάσεις, δικαστικούς συμβιβασμούς και δημόσια έγγραφα επί μη αμφισβητούμενων αξιώσεων.

Αξίωση θεωρείται “μη αμφισβητούμενη”, εάν:

- α) την έχει αναγνωρίσει ρητά ο οφειλέτης, μέσω αποδοχής της αξίωσης ή μέσω συμβιβασμού που επικυρώθηκε από δικαστήριο ή κατατίστηκε ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια διαδικασίας, ή
- β) ο οφειλέτης ουδέποτε αντιτάχθηκε προς αυτήν σύμφωνα με τις σχετικές δικονομικές απαιτήσεις του δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης κατά τη διάρκεια διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου, ή
- γ) ο οφειλέτης δεν παρέστη ή δεν εκπροσωπήθηκε στη σχετική με την εν λόγω αξίωση ακροαματική διαδικασία αφού είχε αντιταχθεί αρχικά στην αξίωση κατά τη διάρκεια διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου, εφόσον η συμπεριφορά αυτή ισοδυναμεί με σιωπηρή αποδοχή της αξίωσης ή των πραγματικών περιστατικών τα οποία επικαλέσθηκε ο πιστωτής σύμφωνα με το δικαίο του κράτους μέλους προέλευσης, ή
- δ) την έχει αναγνωρίσει ρητά ο οφειλέτης σε δημόσιο έγγραφο.»

Ο κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012

- 5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 10 του κανονισμού 1215/2012 έχουν ως εξής:

«(4) Ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ώστε να εξασφαλίζεται ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος.

[...]

(10) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού πρέπει να καλύπτει όλες τις κύριες αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός από κάποια σαφώς καθορισμένα ζητήματα [...].»

- 6 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (acta jure imperii).»

- 7 Στο άρθρο 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, ως «απόφαση» ορίζεται «κάθε απόφαση που εκδίδεται από δικαστήριο του κράτους μέλους, όποια και αν είναι η ονομασία της, π.χ. διάταξη, εντολή, απόφαση ή διαταγή εκτελέσεως, καθώς και κάθε απόφαση για τον προσδιορισμό των δικαστικών εξόδων από τον γραμματέα του δικαστηρίου».

- 8 Το άρθρο 3 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ο όρος “δικαστήριο” περιλαμβάνει τις ακόλουθες αρχές στο μέτρο που είναι αρμόδιες για ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

- α) στην Ουγγαρία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (fizetési meghagyásos eljárás), τον συμβολαιογράφο (közjegyző).

β) στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (betalningsföreläggande) και αρωγής (handräckning), την Αρχή αναγκαστικής είσπραξης (Kronofogdemyndigheten).»

Το κροατικό δίκαιο

Ο νόμος περί αναγκαστικής εκτελέσεως

- 9 Το άρθρο 1 του *Onvršni zakon* (νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως, *Narodne novine*, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 και 73/17) εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να διενεργούν την αναγκαστική είσπραξη απαιτήσεων επί τη βάσει «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη», εκδίδοντας διαταγή εκτελέσεως που αποτελεί εκτελεστό τίτλο, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του καθού.
- 10 Δυνάμει του άρθρου 57, παράγραφος 1, του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως, ο καθού η εκτέλεση δύναται να ασκήσει ανακοπή κατά των διαταγών εκτελέσεως που εκδόθηκαν επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη εντός προθεσμίας οκτώ ημερών και, στο πλαίσιο των διαφορών που αφορούν συναλλαγματικές και επιταγές, εντός προθεσμίας τριών ημερών, εκτός αν προσβάλλει μόνον το κεφάλαιο της απόφασης που αφορά τα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το άρθρο 58, παράγραφος 3, του ως άνω νόμου προβλέπει τα εξής:

«Όταν η διαταγή εκτελέσεως προσβάλλεται στο σύνολό της ή μόνον κατά το μέρος που διατάσσει τον καθού η εκτέλεση να εξοφλήσει την απαίτηση, το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της ανακοπής ακυρώνει τη διαταγή εκτελέσεως κατά το μέρος που διατάσσει την εκτέλεση και κηρύσσει άκυρα τα ληφθέντα μέτρα, η δε διαδικασία συνεχίζεται βάσει των κανόνων που ισχύουν για την περίπτωση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής και, σε περίπτωση κατά την οποία το ως άνω δικαστήριο δεν είναι κατά τόπον αρμόδιο να ενεργήσει κατά τα άνω, παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο.»

Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας

- 12 Το άρθρο 446 του *Zakon o parničnom postupku* (κώδικα πολιτικής δικονομίας, *Narodne novine*, br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19), που αφορά τη διαταγή πληρωμής, έχει ως εξής:

«Όταν το αίτημα που διατυπώνεται με το εισαγωγικό δικόγραφο αφορά απαιτητή αξίωση καταβολής χρηματικών ποσών και η αξίωση αυτή αποδεικνύεται με έγγραφο το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη και το οποίο έχει επισυναφθεί στο πρωτότυπο του εισαγωγικού δικογράφου ή του επικυρωμένου αντιγράφου του, το δικαστήριο εκδίδει διαταγή προς τον καθού για την ικανοποίηση του εν λόγω αιτήματος [διαταγή πληρωμής].

Στο εισαγωγικό δικόγραφο με το οποίο ζητείται η έκδοση διαταγής πληρωμής, ο αιτών την παροχή ένδικης προστασίας οφείλει να διευκρινίσει τους λόγους για τους οποίους ζητεί την έκδοσή της αντί του να ζητήσει την έκδοση διαταγής αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι οι προβαλλόμενοι από τον αιτούντα την παροχή ένδικης προστασίας λόγοι δεν δικαιολογούν το έννομο συμφέρον του για την έκδοση διαταγής πληρωμής, απορρίπτει την αίτηση ως απαράδεκτη.

Ο αιτών την παροχή ένδικης προστασίας θεωρείται ότι έχει έννομο συμφέρον για την έκδοση διαταγής πληρωμής όταν ο καθού είναι εγκατεστημένος στην αλλοδαπή ή όταν έχει προηγουμένως αμφισβητήσει την αξίωση που περιέχεται στο έγγραφο το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη.

Το δικαστήριο εκδίδει διαταγή πληρωμής όταν ο αιτών την παροχή ένδικης προστασίας δεν έχει μεν ζητήσει την έκδοση τέτοιας διαταγής με το εισαγωγικό δικόγραφο, αλλά πληροί όλες τις προϋποθέσεις για την έκδοση διαταγής πληρωμής.»

Οι διαφορές της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

Η υπόθεση C-267/19

- 13 Στις 25 Απριλίου 2016, η Parking, εταιρία με έδρα στην Κροατία, κίνησε ενώπιον συμβολαιογράφου που ασκεί το επάγγελμά του στο εν λόγω κράτος μέλος διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως κατά της Sawal, εταιρίας σλοβενικού δικαίου. Η διαδικασία αυτή στηριζόταν σε «έγγραφο που αποτελεί πλήρη απόδειξη», ήτοι σε κατάσταση ηλεγμένων λογαριασμών που πιστοποιεί την ύπαρξη απαιτήσεως.
- 14 Στις 23 Μαΐου 2016, ο συμβολαιογράφος εξέδωσε διαταγή εκτελέσεως με την οποία διέταξε την Sawal να εξοφλήσει το ποσό της απαίτησης το οποίο ανερχόταν σε 100 κροατικά kuna (HRK) (περίπου 15 ευρώ), πλέον τόκων υπερημερίας καθώς και δικαστικών εξόδων ύψους 1741,25 HRK (περίπου 260 ευρώ), εντός προθεσμίας οκτώ ημερών. Η αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως και η διαταγή εκτελέσεως κοινοποιήθηκαν στην Sawal στις 9 Φεβρουαρίου 2017.
- 15 Η Sawal άσκησε ανακοπή κατά της ως άνω διαταγής εντός της ταχθείσας προθεσμίας ενώπιον του Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικού δικαστηρίου του Ζάγκρεμπ, Κροατία).
- 16 Κατά το αιτούν δικαστήριο, από τις αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), και Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), προκύπτει ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι, ενεργώντας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους απονέμει το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη», δεν εμπίπτουν στην έννοια του «δικαστηρίου» κατά τους κανονισμούς 805/2004 και 1215/2012.
- 17 Το ως άνω δικαστήριο επισημαίνει ότι η διαδικασία πριν από την έκδοση της διαταγής εκτελέσεως δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν και ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη, η εν λόγω διαταγή εκδόθηκε από συμβολαιογράφο, και όχι από δικαστήριο. Το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά, ως εκ τούτου, ότι αδυνατεί να συνεχίσει τη διαδικασία ανακοπής της οποίας έχει επιληφθεί, για τον λόγο ότι η διαταγή εκτελέσεως εκδόθηκε από όργανο του οποίου η αναρμοδιότητα ήταν πρόδηλη, στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως που θίγει τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης.
- 18 Ως εκ τούτου, το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά, αφενός, ότι, κατόπιν των προαναφερθεισών αποφάσεων, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα της Κροατίας βρίσκονται σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα των λοιπών κρατών μελών, στο μέτρο που οι διαταγές εκτελέσεως τις οποίες εκδίδουν οι συμβολαιογράφοι στην Κροατία δεν αναγνωρίζονται στα λοιπά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε ως ευρωπαϊκοί εκτελεστοί τίτλοι, κατά την έννοια του κανονισμού 805/2004, ούτε ως δικαστικές αποφάσεις, κατά την έννοια του κανονισμού 1215/2012. Κατά το εν λόγω δικαστήριο, μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση, όμως, μεταξύ των φυσικών ή νομικών προσώπων της Κροατίας και εκείνων των λοιπών κρατών μελών συνιστά δυσμενή διάκριση, η οποία απαγορεύεται βάσει του άρθρου 18 ΣΛΕΕ.
- 19 Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το γεγονός ότι πρόκειται για διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως χωρίς κατ' αντιμωλίαν συζήτηση, κινηθείσα ενώπιον συμβολαιογράφου επί τη βάση εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, μπορεί επίσης να συνιστά προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική προσφυγή, που προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

- 20 Επιπλέον, το ως άνω δικαστήριο εκθέτει ότι υπάρχουν αποκλίνουσες πρακτικές των κροατικών δικαστηρίων όσον αφορά την αρμοδιότητα των συμβολαιογράφων στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως κινηθείσας επί τη βάση «εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη», ανάλογα με το εάν οι καθών είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στην Κροατία ή σε άλλο κράτος μέλος.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *Trgovački sud u Zagrebu* (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Είναι σύμφωνη με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των αποφάσεων [της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199), και της 9ης Μαρτίου 2017, *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193)], διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, [όπως] το άρθρο 1 του [νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως], η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να προβαίνουν σε αναγκαστική είσπραξη απαιτήσεων επί τη βάση εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, εκδίδοντας διαταγή εκτελέσεως ως εκτελεστό τίτλο, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του οφειλέτη-νομικού προσώπου εγκατεστημένου στην [Κροατία];
- 2) Δύναται να εφαρμοστεί στην [υπό κρίση] υπόθεση [...], η ερμηνεία που δόθηκε με τις αποφάσεις [...] της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199), και [της 9ης Μαρτίου 2017,] *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193), και, συγκεκριμένα, πρέπει να ερμηνευθεί ο κανονισμός 1215/2012 υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι, ενεργώντας βάσει των εξουσιών που τους απονέμει η εθνική νομοθεσία στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση “εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη”, στις οποίες οι καθών η αναγκαστική εκτέλεση είναι νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν εμπίπτουν στην έννοια του “δικαστηρίου” κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού;»

Η υπόθεση C-323/19

- 22 Στις 4 Φεβρουαρίου 2019, η *Interplastics*, με έδρα τη Σλοβακία, κίνησε διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως κατά της *Letifico*, εταιρίας κροατικού δικαίου, ενώπιον συμβολαιογράφου που ασκεί το επάγγελμά του στην Κροατία, στηριζόμενη σε «έγγραφο που αποτελεί πλήρη απόδειξη», ήτοι σε κατάλογο τιμολογίων εκδοθέντων στις 11 Δεκεμβρίου 2018, ο οποίος πιστοποιεί την ύπαρξη απαιτήσεως της *Interplastics* κατά της *Letifico* ύψους 17 700 ευρώ, η οποία έπρεπε να εξοφληθεί με την καταβολή του αντίστοιχου ποσού σε κροατικά kuna, πλέον νομίμων τόκων, και πλέον δικαστικών εξόδων ύψους 7 210,80 HRK (περίπου 968 ευρώ).
- 23 Την ίδια ημερομηνία, ο συμβολαιογράφος εξέδωσε διαταγή εκτελέσεως με την οποία διέταξε την *Letifico* να καταβάλει το οφειλόμενο ποσό εντός προθεσμίας οκτώ ημερών. Η αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως και η διαταγή εκτελέσεως κοινοποιήθηκαν στην *Letifico* στις 13 Φεβρουαρίου 2019.
- 24 Η τελευταία αυτή εταιρία άσκησε ανακοπή κατά της ως άνω διαταγής εντός της ταχθείσας προθεσμίας, αμφισβητώντας τόσο τη βάση όσο και το ύψος της απαιτήσεως.
- 25 Το *Trgovački sud u Zagrebu* (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ), διατηρώντας τις ίδιες αμφιβολίες με αυτές που διατυπώθηκαν στην υπόθεση C-267/19, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ίδια προδικαστικά ερωτήματα με αυτά που υποβλήθηκαν στην εν λόγω υπόθεση.
- 26 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2019, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-267/19 και C-323/19 προς διευκόλυνση της έγγραφης διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

- 27 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να δώσει απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι υποθέσεις των κύριων δικών έχουν συνδεδετικό στοιχείο με το δίκαιο της Ένωσης. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), το αιτούν δικαστήριο έχει επιληφθεί δύο ανακοπών κατά διαταγών αναγκαστικής εκτέλεσεως που έχουν εκδοθεί από συμβολαιογράφους με σκοπό την είσπραξη απαιτήσεων.
- 28 Σε περίπτωση που τυγχάνει εφαρμογής ο κανονισμός 1215/2012, μετά το πέρας των εν λόγω διαδικασιών ανακοπής, θα εκδοθούν, κατ' αρχήν, δικαστικές αποφάσεις δυνάμενες να αναγνωρισθούν και να εκτελεσθούν σε άλλο κράτος μέλος. Επομένως, το συνδεδετικό στοιχείο με το δίκαιο της Ένωσης, το οποίο δικαιολογεί την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να δώσει απάντηση στα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο, θα μπορούσε να αντλείται από τη δυνατότητα εφαρμογής του ως άνω κανονισμού εν προκειμένω, (πρβλ. απόφαση της 25ης Μαΐου 2016, Meroni, C-559/14, EU:C:2016:349, σκέψη 44).
- 29 Συναφώς, επισημαίνεται, αφενός, ότι διαδικασίες εισπράξεως απαιτήσεων, όπως αυτές των κύριων δικών, εμπίπτουν, κατ' ουσίαν, στις «αστικές και εμπορικές υποθέσεις», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012.
- 30 Όσον αφορά, αφετέρου, το στοιχείο αλλοδαπότητας από την ύπαρξη του οποίου εξαρτάται η δυνατότητα εφαρμογής του ως άνω κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, Maletic, C-478/12, EU:C:2013:735, σκέψη 26), διαπιστώνεται ότι, στην υπόθεση C-267/19, η καθής η εκτέλεση έχει την έδρα της στη Σλοβενία. Αντιθέτως, στην υπόθεση C-323/19, έδρα σε κράτος μέλος διαφορετικό από τη Δημοκρατία της Κροατίας, εν προκειμένω στη Σλοβακία, έχει η επισπεύδουσα την εκτέλεση εταιρία, ενώ οι λοιπές περιστάσεις της υποθέσεως περιορίζονται, εκ πρώτης όψεως, στο εσωτερικό της Κροατίας.
- 31 Επομένως, και χωρίς να προβάλλει τυπικώς ένσταση αναρμοδιότητας του Δικαστηρίου λόγω μη υπάρξεως στοιχείου αλλοδαπότητας στην τελευταία αυτή υπόθεση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διερωτάται ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012 στην περίπτωση κατά την οποία μόνον ο επισπεύδων την εκτέλεση είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του δικάζοντος δικαστηρίου.
- 32 Συναφώς, επισημαίνεται ότι με τη νομολογία του το Δικαστήριο, εξετάζοντας τον διεθνή χαρακτήρα της επίμαχης έννομης σχέσεως, έχει επανειλημμένως κάνει μνεία της «κατοικίας εκάστου των διαδίκων», χωρίς να διακρίνει με βάση την ιδιότητά τους στο πλαίσιο της δίκης (πρβλ. απόφαση της 1ης Μαρτίου 2005, Owusu, C-281/02, EU:C:2005:120, σκέψεις 25 και 26).
- 33 Καίτοι ο κανονισμός 1215/2012, ενώ χρησιμοποιεί, στις αιτιολογικές σκέψεις του 3 και 26, την έννοια των «διασυνοριακών διαφορών», δεν ορίζει την εν λόγω έννοια, επισημαίνεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ 2006, L 399, σ. 1), ορίζει την ισοδύναμη έννοια της «διασυνοριακής υποθέσεως» ως υπόθεση στην οποία τουλάχιστον ένας εκ των διαδίκων έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του επιληφθέντος δικαστηρίου.

- 34 Βάσει της εν λόγω διατάξεως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, εφόσον ο αιτών στο πλαίσιο διαδικασίας διαταγής πληρωμής έχει την έδρα του σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του δικάζοντος δικαστηρίου, η υπόθεση έχει διασυνοριακό χαρακτήρα και, επομένως, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1896/2006 (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Bondora, C-453/18 και C-494/18, EU:C:2019:1118, σκέψη 35).
- 35 Μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006 χρησιμεύει επίσης, κατ' αρχήν, για την απόδειξη του διασυνοριακού χαρακτήρα και, επομένως, του στοιχείου αλλοδαπότητας μιας διαφοράς προς τον σκοπό της εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012. Πράγματι, δεδομένου ότι αμφότεροι οι κανονισμοί αυτοί εμπίπτουν στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, είναι σκόπιμο να εναρμονιστεί η ερμηνεία των ισοδύναμων εννοιών των οποίων έκανε χρήση ο νομοθέτης της Ένωσης στους κανονισμούς αυτούς.
- 36 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο κανονισμός 1215/2012 έχει εφαρμογή στις δύο υποθέσεις των κύριων δικών και αποτελεί, επομένως, το συνδεδετικό στοιχείο των υποθέσεων αυτών με το δίκαιο της Ένωσης.
- 37 Διαπιστώνεται επίσης ότι, καίτοι τα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο αφορούν εν μέρει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, εντούτοις το άρθρο αυτό αντιστοιχεί, κατ' ουσίαν, στο άρθρο 47 του Χάρτη, του οποίου η εξέταση εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 51, παράγραφος 1, του εν λόγω Χάρτη, όταν τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης (πρβλ. διάταξη της 11ης Απριλίου 2019, Hrvatska radiotelevizija, C-657/18, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:304, σκέψη 28).
- 38 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί των διαφορών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012, διερωτάται μήπως εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, διαδικασιών οι οποίες διεξάγονται πριν το εν λόγω δικαστήριο επιληφθεί των ως άνω διαφορών, αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης, ιδίως δε στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπεται στο άρθρο 18 ΣΛΕΕ, και προσβάλλει το δικαίωμα σε αποτελεσματική προσφυγή, που προβλέπεται στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 39 Στο μέτρο που η συμβατότητα της εν λόγω εθνικής ρυθμίσεως με τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης δύναται, κατά το αιτούν δικαστήριο, να έχει επίπτωση, έστω και έμμεση, επί της αναγνωρίσεως και της εκτελέσεως σε άλλα κράτη μέλη των αποφάσεων που εκδίδει το εν λόγω δικαστήριο επί διαδικασίας ανακοπής κατά διαταγής εκδοθείσας από συμβολαιογράφο, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει τα προδικαστικά ερωτήματα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη και του άρθρου 18 ΣΛΕΕ.

Επί της ουσίας

- 40 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, στο Δικαστήριο εναπόκειται να δώσει στο εθνικό δικαστήριο μια χρήσιμη απάντηση που να του παρέχει τη δυνατότητα να επιλύσει τη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί [βλ. αποφάσεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, eco cosmetics και Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 και C-120/13, EU:C:2014:2144, σκέψη 32, καθώς και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Instituto Nacional de la Seguridad Social (Προσαύξηση σύνταξης για τις μητέρες), C-450/18, EU:C:2019:1075, σκέψη 25].
- 41 Προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, επισημαίνεται, όσον αφορά την εκ μέρους του εν λόγω δικαστηρίου παραπομπή στην απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199), ότι η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή αφορούσε τον

κανονισμό 805/2004. Εν προκειμένω, όμως, οι δύο επίμαχες αξιώσεις δεν αποτελούν «μη αμφισβητούμενες» αξιώσεις, κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού αυτού, δεδομένου ότι έχουν αμφισβητηθεί ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου. Επομένως, ο κανονισμός 805/2004 δεν έχει εφαρμογή *ratione materiae*.

- 42 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τα δύο προδικαστικά ερωτήματα, που πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν, σε περίπτωση που οι αποφάσεις τις οποίες πρόκειται να εκδώσει εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012, το άρθρο 18 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους, ενεργώντας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως οι οποίες, όπως προκύπτει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193), δεν μπορούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος.
- 43 Όσον αφορά το περιεχόμενο της τελευταίας αυτής απόφασεως, διευκρινίζεται, εκ προοιμίου, ότι το Δικαστήριο αποφάνθηκε μόνον όσον αφορά το ζήτημα αν έχουν την ιδιότητα του «δικαστηρίου» οι συμβολαιογράφοι στην Κροατία, ενεργώντας, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται με τον νόμο περί αναγκαστικής εκτελέσεως, στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη και, ως εκ τούτου, μόνον όσον αφορά την αναγνώριση και την εκτέλεση, βάσει του κανονισμού 1215/2012, των διαταγών που εκδόθηκαν στο πλαίσιο τέτοιων διαδικασιών, χωρίς να τεθεί ζήτημα όσον αφορά την ιδιαιτερότητα της κροατικής έννομης τάξεως συναφώς.
- 44 Ωστόσο, με την ίδια αυτή απόφαση, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί της αρμοδιότητας των εν λόγω συμβολαιογράφων να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως και ουδόλως αποφάνθηκε ότι ο κανονισμός 1215/2012 απαγορεύει τη χρήση διαδικασιών τέτοιου είδους.
- 45 Όσον αφορά, πρώτον, την ερμηνεία του άρθρου 18 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εν προκειμένω εφαρμογή ελλείψει άλλων ειδικών διατάξεων περί απαγορεύσεως των διακρίσεων στο πλαίσιο του κανονισμού 1215/2012, διαπιστώνεται, κατ' αρχάς, ότι ο νόμος περί αναγκαστικής εκτελέσεως δεν εισάγει διαφορετική μεταχείριση με βάση το κριτήριο της ιθαγένειας.
- 46 Πράγματι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο, ο επισπεύδων την εκτέλεση, είτε είναι κάτοικος ημεδαπής είτε αλλοδαπής, είτε είναι νομικό είτε φυσικό πρόσωπο, πρέπει να αποταθεί σε συμβολαιογράφο προκειμένου να επιτύχει την έκδοση διαταγής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη. Οι διαταγές που εκδίδονται κατά το πέρας των διαδικασιών αυτών δεν θα μπορούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος βάσει του κανονισμού 1215/2012, τούτο δε ανεξάρτητα από το κριτήριο της ιθαγένειας των διαδίκων.
- 47 Περαιτέρω, το ως άνω συμπέρασμα δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι διαταγές εκδιδόμενες από τους συμβολαιογράφους άλλων κρατών μελών, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ρητώς ως «δικαστήριο» στο άρθρο 3 του κανονισμού 1215/2012, απολαύουν του καθεστώτος αναγνώρισεως και εκτελέσεως που προβλέπει ο κανονισμός αυτός.
- 48 Ο χαρακτηρισμός των συμβολαιογράφων σε διάφορα κράτη μέλη εξακολουθεί να συνδέεται με τις ιδιαιτερότητες των αντίστοιχων εννόμων τάξεων, λαμβανομένου υπόψη ότι ο κανονισμός 1215/2012 δεν κατατείνει, όπως τόνισε και η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, στο να επιβάλει μια συγκεκριμένη οργάνωση της δικαιοσύνης. Πράγματι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 4, ο σκοπός του κανονισμού συνίσταται στην ενοποίηση των κανόνων συγκρούσεως δικαιοδοσίας στις

αστικές και εμπορικές υποθέσεις ώστε να εξασφαλίζεται ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος (απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking, C-551/15, EU:C:2017:193, σκέψη 50).

- 49 Τέλος, όσον αφορά την αντίστροφη δυσμενή διάκριση σε σχέση με την οποία διερωτάται το αιτούν δικαστήριο, από το σύστημα που θεσπίζει ο εν λόγω κανονισμός προκύπτει ότι τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν και εκτελούν τις αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια άλλων κρατών μελών σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των απαιτήσεων που επιβάλλει ο εν λόγω κανονισμός. Στο μέτρο, όμως, που, με την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), το Δικαστήριο έκρινε ότι οι διαταγές οι οποίες έχουν εκδοθεί από τους συμβολαιογράφους που ενεργούν στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως δεν έχουν εκδοθεί από δικαστήριο, κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού, οι διαταγές αυτές δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «δικαστική απόφαση» υπό το πρίσμα του άρθρου 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού και δεν μπορούν να κυκλοφορούν βάσει του κανονισμού αυτού, χωρίς η κατάσταση αυτή να συνιστά αντίστροφη δυσμενή διάκριση (πρβλ. διάταξη της 6ης Νοεμβρίου 2019, EOS Matrix, C-234/19, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:986, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 50 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η Κροατική Κυβέρνηση, υπάρχουν στην κροατική έννομη τάξη εναλλακτικά μέσα παροχής ένδικης προστασίας, ήτοι η διεξαγόμενη ενώπιον δικαστηρίου διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής, που είναι ικανά να αντισταθμίσουν τα ενδεχόμενα μειονεκτήματα που προκαλεί η απονομή στους συμβολαιογράφους της αρμοδιότητας εκδόσεως διαταγών εκτελέσεως στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως. Συναφώς, η εν λόγω Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, καίτοι το παραδεκτό ενός τέτοιου μέσου παροχής ένδικης προστασίας εξαρτάται, σύμφωνα με το άρθρο 446, δεύτερο εδάφιο, του κώδικα πολιτικής δικονομίας, από την προϋπόθεση της υπάρξεως εννόμου συμφέροντος για την κίνηση της διαδικασίας αυτής, το τρίτο εδάφιο του άρθρου αυτού θεσπίζει τεκμήριο υπάρξεως τέτοιου συμφέροντος εφόσον ο καθού κατοικεί στην αλλοδαπή. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει την πτυχή αυτή.
- 51 Όσον αφορά, δεύτερον, την ερμηνεία του άρθρου 47 του Χάρτη, κατά το αιτούν δικαστήριο, η μη κατ' αντιμωλίαν διεξαγωγή της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως η οποία κινείται ενώπιον των συμβολαιογράφων επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη συνιστά προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική προσφυγή.
- 52 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, καίτοι το Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 58 της αποφάσεως της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), ότι η εκ μέρους συμβολαιογράφου εξέταση στην Κροατία της αιτήσεως για την έκδοση διαταγής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη δεν διενεργείται κατ' αντιμωλίαν, εντούτοις διαπίστωσε επίσης ότι η πρόσβαση σε δικαστήριο διασφαλίζεται, δεδομένου ότι οι συμβολαιογράφοι ασκούν τις αρμοδιότητες που τους ανατίθενται στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως υπό τον έλεγχο δικαστή ενώπιον του οποίου ο οφειλέτης έχει τη δυνατότητα να ασκήσει ανακοπή κατά της εκδοθείσας από τον συμβολαιογράφο διαταγής εκτελέσεως.
- 53 Επομένως, από το γεγονός ότι η διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν και δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο δεν έχει παράσχει άλλα στοιχεία, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η διαδικασία αυτή διεξάγεται κατά παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη.
- 54 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 18 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους, ενεργώντας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως οι οποίες, όπως προκύπτει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), δεν μπορούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 18 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους, ενεργώντας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάσει εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως οι οποίες, όπως προκύπτει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), δεν μπορούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος.

(υπογραφές)